

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno a příjmení studenta	Patricia Dobáková	
Studijní program	B 8206 Výtvarná umění	
Obor/ateliér	8206R102 Multimedia a design – PROFUDROVA/ VOEBA	
Forma studia	prezenční	ak.rok 2016/17
Název práce	Kudlovská přehrada	
Oponent práce	Ondřej Podzimek	

Téma Kudlovské přehrady je zjevně pro studenty velkou výzvou. Není divu: jde o vodní nádrž, která je v samé blízkosti středu města a existence poměrně rozlehlé vodní plochy je vždy inspirujícím prvkem pro architektonické ztvárnění.

Zadání bylo formulováno volně jako návrh akčního prostoru nebo drobného architektonického prostoru. V teoretické části práce zasadila Kudlovskou přehradu do místního a časového rámce s krátkým přehledem její historie a s technickým popisem. (Pro zajímavost uvádím, že nynější park vedle přehrady je starším zlínskými obyvateli nazýván „hřbitov“. Hřbitov zde skutečně byl, a to od poloviny 19. století do roku 1932, kdy bylo zahájeno budování Kudlovské přehrady a zároveň se započalo i se stavbou Lesního hřbitova mimo Zlín.)

Autorka se v teoretické části práce dále zamýšlela nad významem jednotlivých architektonických prvků městského parteru. Podrobně popsala obsahy pojmů, se kterými dále pracuje v části praktické. Tato část působí nejspíše jako katalog definic nejrůznějšího druhu, ale už ve výběru hesel se rýsuje koncept pro budoucí využití objemu Kudlovské přehrady.

V praktické části autorka dávala do souvislostí vazby prostoru Kudlovské přehrady na střed města a zkoumala celou oblast z více hledisek – topografických, dopravních a funkčních. Kladla si otázku o nové náplni zkoumaného místa.

Výsledné řešení je funkční a zároveň citlivé: autorka využila tho, že existence přehrady od roku 1932 uchránila místo před jakoukoliv zástavbou a situuje právě sem velkoryse koncipované víceúrovňové podzemní parkoviště. Půvab řešení však spočívá v tom, že autorka obratně využívá motiv vodní hladiny, typický pro stávající přehradu, k tomu, aby vodní plochou pokryla strop stavby garáží. Přehrada tedy je připomenuta pomocí vodní hladiny.

Jako nedostatek uvádím, že ani v práci, ani v přiložené výkresové dokumentaci jsem nenalezl alespoň schema konečného členění plochy střechy stavby parkoviště. Autorka zkoumala toto

členění v pouhých čtyřech kresbách (vyfotografovány v amatérské kvalitě v nedostatečně osvětleném prostředí a vytištěny v měřítku karolinských miniatur). V každé kresbě jsou zakresleny různé vzájemně se vylučující varianty. Následují již pouze pohledy – rendery (obr. 20 až 25).

V práci není zařazen ani celkový pohled, ani půdorys konečného řešení, který by alespoň naznačil komunikační vazby mezi stávajícími pěšími koridory nově vzniklou zpevněnou plochou. Nelze ani odhadnout proporční členění plochy na zpevněnou plochu s vodotrysky a plochu (či plochy?) vodní hladiny. Rovněž podotýkám, že na obr. 23 vyznačený „vodopád“ nebude ve skutečnosti takto fungovat a nevytvoří autorkou předpokládanou svislou „vodní stěnu“ v celé šíři. Muselo by k tomu být použito značné množství vody, které by se do nádrže permanentně vracelo elektricky poháněným cirkulačním čerpadlem.

Celkově je koncept „vodní střechy“ velmi zajímavým architektonickým prvkem. Bohužel samotný nápad nepostačuje, je třeba umět jej prezentovat. A v tomto případě je na škodu věci určitá výtvarná a vizuálně komunikační neobratnost autorky při popisu jinak zajímavého konceptuálního řešení.

Navrhuji klasifikaci C – dobře.

Ve Zlíně dne 23. 5. 2017

Ondřej Podzimek

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------